

Befæstningsanlæg og Havnearealer er ikke foranstaaende Bestemmelser undergivne.

Fredningsnævnet kan, hvor særlige Hensyn til Befolkningens Friluftsliv gør det ønskeligt, ved Kendelse bestemme, at de i denne Paragraf indeholdte Regler om Strandbredder skal finde tilsvarende Anvendelse paa nærmere angivne Søbredder.

Vedrørende Søer, Aaer og Fjorde, der har særlig Betydning i naturvidenskabelig eller landskabelig Hensende eller for Befolkningens Friluftsliv, kan Fredningsnævnet efter Anbefaling af Naturfredningsraadet ved Kendelse bestemme, at der kun gennem betryggende Rensningsanlæg maa tilføres dem Kloakvand eller andre forurenende Stoffer. Den nærmere Ordning af Sager herom sker ved Henvendelse til Vandløbsmyndighederne.

§ 24.

De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove er aabne for Almenheden for Færdsel til Fods, men paa eget Ansvar. Bestemmelser, som af Landbrugsministeren, eventuelt efter Forhandling med vedkommende anden Minister, for saadanne Skoves Vedkommende maatte blive fastsat til Forebyggelse af Brandfare, ulovlig Jagt og Skovtyveri og til Beskyttelse af nye Kulturer, Enge og Græsgange m. v. samt af Vildt og til Ordens Overholdelse i det hele, vil uvægerligt være at efterkomme. Adgang til Skovene maa kun finde Sted ad de Veje, Stier, Broer og Landingssteder, som fører til dem, og løse Hunde maa ikke medtages.

Paa Begæring af Ejeren kan ogsaa Fredningsnævnet fastsætte Ordensbestemmelser for Almenhedens Adgang til de Skove, som ikke er Statens.

Skovejeren er berettiget til selv eller ved sit Personale at anholde den, der i Skoven færdes paa anden Maade end tilladt eller gribes i Overtrædelse af Forbud, og til at affordre ham Oplysning om Navn, Stilling og Bopæl, samt til i Vægringstilfælde eller hvis Oplysningerne synes uantagelige at føre ham til nærmeste Politimyndighed.

Saaframt Ejeren af en af de omhandlede Skove formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse den nævnte Færdsel, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fredningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Kendelse.

Anden Færdsel i Skoven kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 3die Stykke, og § 13, 3die Stykke — afsagt Kendelse er givet Tilladelse hertil.

I Skove, i hvilke Almenheden i Henhold til foranstaaende Bestemmelser har Ret til at færdes, er enhver Beskadigelse af Træer og Buske, Opgravning af Planter, Indsamling af Olden og andet Træfrø, Kogler, Løv, Mos, Fugleæg og Svampe samt Bær- og Nøddeplukning forbudt, medmindre der er meddelt særlig Tilladelse dertil.

§ 25.

Paa de for Græsvækst blottede Strandbredder og paa Omraader, der ligger inden for en Afstand af 100 m fra disse eller, hvor en saadan Strandbred ikke findes, fra daglig Højvandslinie, maa der ikke opføres Bygninger eller anbringes andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger. Hvor en ved Lovens Ikrafttræden eksisterende offentlig Vej fører langs Strandbredden inden for nævnte Afstand, gælder Reglen dog kun Arealet paa Strandsiden af Vejen; paa dette Areal maa der ikke uden vedkommende Fredningsnævns Samtykke anbringes Hegn, Beplantning eller andet, der kan være til Hinder for den fri Udsigt fra Vejen.

Indenfor en Afstand af 300 m fra de i § 24, 1ste Stykke, omhandlede Skove samt private Skove paa 20 ha eller derover, derunder sammenhængende eller hovedsagelig